

Hodnocení

diplomové práce Michaely Kurtyové

Uplatnění nároku poškozeného v trestním řízení

Diplomantka Michaela Kurtyová předložila kvalifikační diplomovou práci na téma „Uplatnění nároku poškozeného v trestním řízení“, která má rozsah 75 stran vlastního textu a je rozdělena do osmi kapitol, doplněných o úvod a závěr. V práci nechybí abstrakt v českém, ani anglickém jazyce a diplomová práce má i všechny ostatní formální náležitosti.

Téma diplomové práce je aktuální a společensky závažné.

Po Úvodu následuje kapitola první, kde se autorka soustředila na vysvětlení pojmu poškozený a pojmu oběť trestné činnosti, dále pojednává o uplatnění nároku poškozeného na náhradu způsobené újmy, zabývá se problematikou adhezního řízení, rozhodováním o náhradě škody v trestním řízení, případy uplatnění nároku v adhezním řízení a v občanskoprávním řízení a nakonec i rozhodováním soudů o náhradě nemajetkové újmy v trestním řízení. Následuje stručný závěr, ve kterém autorka rekapituluje závěry, ke kterým při zpracování své diplomové práce dospěla.

Osnovu diplomové práce hodnotím jako správnou.

Diplomovou práci zhodnocují tři faktory: Za prvé jde o práci mezioborovou, protože diplomantka se musela (pokud jde o adhezní řízení) zabývat i civilním hmotným právem (otázka uplatnění soukromých nároků v trestním řízení).

Dále autorka použila v práci tři případové studie.

A nakonec diplomovou práci zhodnocují barevné grafy a tabulky, které ilustrují text uvedený v diplomové práci.

Předložená práce je zpracována z dostatečného množství pramenů (monografie, komentářová literatura, odborné články, judikatura soudů).

S prameny pracovala doktorandka korektně a kreativně.

Na str. 8 je uvedena nepřesná formulace: Nejde o „Československý stát“, ale správné označení je buď Československo nebo Republika československá.

V bodě 2. 2. 1. diplomové práce na str. 21 je věcná chyba. Termín „majetková škoda“ již trestní řád v ustanovení § 43 odst. 1 neobsahuje.

Práce je zpracována standardně s použitím okruhu literatury uvedené v seznamu literatury. Je dostatečně odborná i obecně srozumitelná.

Pokud jde o návrhy de lege ferenda, diplomantka si položila otázku, zda je nutné kriminalizovat skutek zanedbání povinné výživy, či zda by nebylo i s ohledem na

poškozeného efektivnější, tento skutek dekriminlizovat a ponechat k řešení občanskoprávní cestou. V tomto smyslu by se „poškození“ domáhali svého nároku pouze prostřednictvím exekuce či soudního výkonu rozhodnutí. Obecně je známo, že případný nepodmíněný trest odnětí svobody podstatu problému tohoto skutku neřeší, ba naopak vidina splnění nároku poškozeného je tímto postupem v nedohlednu. Za potrestání pachatele lze totiž jistě považovat už samotnou exekuci či výkon rozhodnutí. Jako další alternativa, vyznačující se okamžitým řešením naléhavé situace rodičů pečujících o nezaopatřené děti, by mohl být shledán návrh zákona o zálohovaném výživném, který je aktuálně legislativně projednáván.

Návrh na dekriminlizaci zanedbání povinné výživy by se ovšem podle mého názoru mohl týkat jen ustanovení § 196 odst. 1 tr. zák.

Diplomová práce má velmi pěknou odbornou i literární úroveň. To mne vede k závěru, že diplomovou práci hodnotím stupněm velmi dobře.

Otázka k obhajobě: Kdy nejdříve a kdy nejpozději může poškozený uplatnit nárok na náhradu škody v trestním řízení, aby mohl soud o nároku rozhodnout?

V Praze 15. 6. 2020

prof. JUDr. Jiří Jelínek, CSc.,
vedoucí diplomové práce